

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1979

20 JUNI 1979

WETSVOORSTEL

betreffende de uitoefening van een parlementair mandaat of andere openbare ambten door ambtenaren

(Ingediend door de heren Bertouille en Pierard)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Zoals de zaken nu staan, kan volgens de wet van 6 augustus 1931 niemand tegelijk rijksambtenaar en parlements lid zijn.

Overeenkomstig artikel 1, vierde lid, van die wet maakt de aflegging van de eed als parlements lid een eind aan de bediening van de rijksambtenaar.

Deze onverenigbaarheid geldt alleen voor de ambtenaren die rechtstreeks in dienst zijn van het Rijk zelf. Ze is niet van toepassing op de personeelsleden van andere besturen, zoals b.v. de instellingen van openbaar nut, de provincies en gemeenten, de B. R. T.-R. T. B.

Het personeel van een Staatsregie valt niet onder die bepaling, indien die regie een eigen rechtspersoonlijkheid heeft, los van die van de Staat.

Er bestaan bijzondere wetten waarin soms wordt bepaald dat er onverenigbaarheid is tussen bepaalde bestuursambten en een parlementair mandaat. Behalve in bijzondere gevallen, door bijzondere wetten geregeld, is er geen onverenigbaarheid tussen de andere mandaten ten gevolge van verkiezingen verleend, en de uitoefening van een betrekking in overheidsdienst.

Het tegenwoordige systeem is dus niet eenvormig en leidt in zeer vele gevallen tot onbillijkheid. Zo kan een ambtenaar van een parastataal lichaam verlof krijgen om bepaalde functies uit te oefenen, terwijl een collega die werkzaam is bij het Rijk, daarvoor geen verlof kan krijgen.

Bovendien, zelfs in de diensten die niet onder de wet van 6 augustus 1931 vallen, is de toekenning van verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat geheel afhankelijk van het goedvinden van de beheersorganen, wat zeker geen waarborg is voor gelijkgerechtigdheid.

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1979

20 JUIN 1979

PROPOSITION DE LOI

relative à l'exercice d'un mandat parlementaire ou d'autres fonctions publiques par les fonctionnaires

(Déposée par MM. Bertouille et Pierard)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans l'état actuel des choses, la loi du 6 août 1931 établit une incompatibilité entre la qualité de fonctionnaire de l'Etat et l'exercice d'un mandat parlementaire.

En application de l'article 1, alinéa 4, de cette loi, le fonctionnaire ou l'employé de l'Etat perd sa qualité ou son emploi par le seul fait de sa prestation de serment en tant que parlementaire.

Cette incompatibilité ne s'applique qu'aux agents qui sont au service direct de l'Etat lui-même. Elle n'est pas applicable aux agents des autres administrations, comme par exemple ceux des organismes d'intérêt public, des provinces et des communes, de la R. T. B.-B. R. T.

Les agents d'une régie de l'Etat ne tombent pas sous l'application de cette disposition lorsque cette régie possède une personnalité juridique distincte de celle de l'Etat.

Des lois spéciales établissent parfois une incompatibilité entre des fonctions administratives et le mandat parlementaire. Sauf dans des cas particuliers réglés par des lois particulières, il n'existe pas d'incompatibilité entre les autres mandats conférés à la suite d'élections et la qualité de fonctionnaire.

Le système actuel n'est donc pas uniforme et finalement, engendre de nombreuses injustices. Tel fonctionnaire d'un organisme parastatal peut obtenir un congé, alors que pour les mêmes fonctions, un de ses collègues ne le peut pas, parce qu'il travaille au sein d'une administration de l'Etat.

Au surplus, même dans les services non visés par la loi du 6 août 1931, l'octroi d'un congé pour l'exercice d'un mandat politique est soumis au bon plaisir des organes de gestion, ce qui ne garantit certes pas un traitement égal pour chacun.

Om die redenen beoogt dit wetsvoorstel aan ambtenaren de mogelijkheid te geven een politiek mandaat, met inbegrip van een parlementair mandaat, uit te oefenen.

Te dien einde wordt voorgesteld een stelsel in te voeren van non-activiteit, van detachering of van politiek verlof, naar gelang van de belangrijkheid van het uit te oefenen politiek mandaat.

Voor bepaalde functies handhaaft het voorstel niettemin het stelsel van de algehele onverenigbaarheid, onverminderd de toepassing van de bijzondere wetten : voor de magistratuur, het leger, de rijkswacht, de gerechtelijke politie.

* * *

Nu er zo vaak sprake is van depolitisering van het openbaar ambt, zal de indiening van een dergelijk voorstel wellicht verbazing wekken.

Het is echter volkomen gericht op klaarheid en democratisering.

Klaarheid : een politieke overtuiging — als gevolg van het systeem zelf bij nagenoeg alle ambtenaren aanwezig — neemt niet weg dat zij loyaal medewerken aan de uitvoering van het beleid.

Wie neutraal is, is daarom niet noodzakelijk een goed ambtenaar. Het is beter een openbaar engagement te aangaan dan de ogen te sluiten, zoals thans, voor een min of meer occulte arbeid binnen de partijstructuren en voor de geheime contacten met politieke kringen.

Democratisering : nu men zich beijvert om een nieuwe inhoud te geven aan het parlementair mandaat, behoort de sociologische samenstelling van het Parlement meer gelijkheid te vertonen met die van de bevolking. Met andere woorden, aan een ieder moet de mogelijkheid worden gegeven een politiek ambt, met inbegrip van een politiek mandaat, te vervullen.

Zo ver zijn wij nog lang niet. Talrijke bevolkingsgroepen zijn in het Parlement niet vertegenwoordigd, omdat verkiezing voor hen betekent dat zij ontslag moeten nemen of hun betrekking verliezen. Vandaar dat een overzicht van de beroepen die in het Parlement vertegenwoordigd zijn, een vertekend beeld geeft van de werkelijkheid.

Dit wetsvoorstel betekent dus een stap op de weg naar de democratisering, die eerst echt bereikt zal zijn wanneer het stelsel van het politiek verlof ook toepassing kan vinden op alle werknemers uit de particuliere sector.

* * *

Er zijn twee bezwaren die vaak worden geopperd tegen het « politiek verlof » van ambtenaren. Het ene houdt verband met de administratieve verantwoordelijkheid van hoge ambtenaren en het gevaar dat zij misbruik kunnen maken van hun kennis. Het tweede betreft de moeilijkheid om in hun vervanging te voorzien.

Op het eerste bezwaar is reeds een gedeeltelijk antwoord gegeven. Iedere ambtenaar kan, indien hij dat wil, zijn politieke vrienden op de hoogte brengen van zijn werkzaamheden of van de inhoud van de dossiers die hij te behandelen krijgt. Bovendien zal de ambtenaar, indien hij tot parlements lid wordt verkozen, zijn dienst tijdelijk verlaten, waardoor het gevaar verdwijnt dat hij beide ambten niet van elkaar gescheiden kan houden.

Aangaande het tweede bezwaar kan met twee opmerkingen worden volstaan : het stelsel van de detachering van ambtenaren naar ministeriële kabinetten heeft altijd bestaan en talrijke ambtenaren van elke rang, die op die kabinetten werkzaam zijn, moeten in hun dienst tijdelijk worden vervangen. Voorts mag men niet vergeten dat er ook zeer veel ambtenaren zijn die een zending vervullen, onder meer bij internationale instellingen.

Partant de ces considérations, la présente proposition de loi tend à donner aux fonctionnaires la possibilité d'exercer un mandat politique, y compris un mandat parlementaire.

A cette fin, il est proposé d'instaurer des régimes de non-activité, de détachement ou de congé politique selon l'importance du mandat politique à exercer.

La proposition maintient cependant pour certaines fonctions le régime de l'incompatibilité absolue, sans préjudice de l'application de lois particulières : c'est le cas pour la magistrature, l'armée, la gendarmerie, la police judiciaire.

* * *

A l'heure où il est fréquemment question de dépolitisation de la fonction publique, on s'étonnera peut-être du dépôt d'une telle proposition de loi.

Elle s'inscrit néanmoins dans une volonté de clarté et de démocratisation.

La clarté : l'engagement politique — qui existe d'ailleurs par le fait du système lui-même, dans le chef de pratiquement tous les fonctionnaires — n'empêche pas une collaboration loyale des agents de la fonction publique à l'action menée par les ministres.

La neutralité ne fait pas nécessairement le bon fonctionnaire. Mieux vaut accepter l'engagement public que fermer les yeux, comme on le fait actuellement, sur les actions plus ou moins occultes menées à l'intérieur des structures des partis et dans le secret de contacts politiques.

La démocratisation : à l'heure où l'on veut redéfinir et restaurer l'importance de la fonction parlementaire, il s'impose de faire davantage coïncider la composition sociologique du Parlement avec celle de la population. En d'autres termes, il faut donner à chacun la possibilité d'exercer des fonctions politiques, y compris des mandats parlementaires.

Nous sommes actuellement loin de compte. De nombreuses catégories de citoyens ne sont pas représentées au Parlement parce que, pour elles, élection signifie démission ou perte d'emploi. Il en résulte une répartition professionnelle des parlementaires qui ne correspond en rien à la situation réelle.

Cette proposition de loi constitue donc un pas vers cette démocratisation qui sera vraiment atteinte quand le système du congé sera étendu à tous les travailleurs du secteur privé.

* * *

Deux reproches sont souvent adressés à l'encontre du « congé politique » des fonctionnaires ; l'un porte sur les responsabilités administratives des hauts fonctionnaires et les dangers d'utilisation de leur connaissance ; l'autre a trait aux difficultés de leur remplacement.

Il a déjà été partiellement répondu au premier reproche. N'importe quel agent peut actuellement, s'il le veut, tenir ses amis politiques au courant de son action ou des dossiers qu'il traite. De plus, une fois élu parlementaire, il quitte temporairement son service et il n'y a pas alors de risque de confusion des fonctions.

En ce qui concerne le deuxième reproche, il suffit de faire deux remarques : le système de détachement des fonctionnaires est depuis toujours appliqué aux cabinets ministériels et les nombreux agents de tous grades qui travaillent au sein de ces cabinets doivent être temporairement remplacés à l'administration. Il faut aussi par ailleurs tenir compte de tous les fonctionnaires et agents qui sont en mission, notamment dans les organismes internationaux.

Overigens zij opgemerkt dat het aantal ambtenaren dat politiek verlof krijgt ten einde een parlementair mandaat uit te oefenen, uit de aard der zaak beperkt zal blijven.

Indien de partijen enkele ambtenaren op een verkiesbare plaats van hun lijst zetten, zal de tijdelijke vervanging van die ambtenaren niet veel problemen doen rijzen, aangezien er thans 270 000 ambtenaren in dienst zijn bij het Rijk en de parastatale instellingen, en daarbij komen nog de honderd-duizenden leerkrachten en ambtenaren bij de provincies en gemeenten.

Ontleding van de artikelen

Artikel 1

Dit artikel legt het beginsel vast van de verenigbaarheid van ieder politiek mandaat met een bestuursambt.

Op die regel zijn er vijf uitzonderingen, welke verband houden met de specifieke aard van het ambt.

Er is voorzien in een bijzondere bepaling voor de dienstplichtigen in actieve dienst.

Art. 2

Dit artikel voorziet in het recht om afwezig te zijn gedurende een bij koninklijk besluit vast te stellen aantal dagen met behoud van een normale wedde, ingeval het politiek mandaat niet de gehele tijd van de betrokkene in beslag neemt.

De instantie bij wie de ambtenaar het politiek mandaat uitoefent, betaalt aan de overheidsinstelling waar de ambtenaar werkzaam was, het bedrag terug van de wedde die overeenstemt met die verlofdagen.

Deze bepaling geldt niet voor leerkrachten omdat hun lesrooster dienovereenkomstig kan worden aangepast.

Artt. 3 en 4

Deze artikelen steunen op het beginsel dat een voltijds politiek mandaat niet mag worden gecumuleerd met een bestuursambt.

Die politieke mandaten zijn :

- lid van het Parlement, lid van de bestendige deputatie;
- burgemeester, schepen of voorzitter van een raad voor maatschappelijk welzijn in een gemeente van 50 000 inwoners of daarboven;
- voorzitter van een agglomeratie of een federatie van gemeenten;
- voorzitter van een van de commissies voor de cultuur van Brussel-Hoofdstad;
- voorzitter van de Raad van de Duitse cultuurgemeenschap.

Dit beginsel vindt in artikel 5, § 1, toepassing voor het parlementair mandaat en voor het gelijkwaardig geachte ambt van lid van de bestendige deputatie.

Ambtenaren die een parlementair mandaat of een ambt van lid van de bestendige deputatie uitoefenen, worden op non-activiteit gesteld zonder wedde. Wanneer hun politieke functie een einde neemt, worden zij weer in de overheidsdienst opgenomen. Zij kunnen geen bevordering krijgen

En outre, il convient de remarquer que le nombre des fonctionnaires mis en congé politique pour l'exercice d'un mandat parlementaire sera, par la force des choses, limité.

Si les partis politiques mettent en ordre utile sur les listes électorales quelques fonctionnaires, le problème du remplacement temporaire ne sera pas bien grave face aux 270 000 agents que comptent actuellement les administrations de l'Etat et des parastataux, sans inclure les centaines de milliers d'enseignants et d'agents des provinces et des communes.

Analyse des articles

Article 1

Cet article décrète le principe de la comptabilité de tout mandat politique, quel qu'il soit, avec une fonction administrative.

Cinq exceptions restrictives sont prévues pour des raisons tenant à la nature des fonctions exercées.

Une disposition particulière est prévue pour le milicien en service actif.

Art. 2

Cet article donne le droit de s'absenter du travail pendant un nombre de jours déterminé par arrêté royal avec maintien de la rémunération normale pour l'exercice des mandats politiques qui n'absorbent pas tout le temps de leur titulaire.

L'autorité auprès de laquelle le fonctionnaire exerce le mandat politique rembourse à l'administration d'origine, le montant de la rémunération correspondant à ces jours de congé.

Les enseignants ne sont pas visés car leur horaire peut être aménagé en conséquence.

Art. 3 et 4

Ces articles s'inspirent du principe qu'un mandat politique à temps plein ne peut être exercé cumulativement avec la fonction administrative.

Ces mandats politiques sont :

- membre du Parlement, député permanent;
- bourgmestre, échevin ou président d'un conseil de l'aide sociale dans une commune de 50 000 habitants ou plus;
- président d'une agglomération ou d'une fédération de communes;
- président d'une des commissions de la culture de Bruxelles-Capitale;
- président du Conseil de la Communauté culturelle allemande.

Ce principe trouve son application à l'article 5, § 1, en ce qui concerne le mandat parlementaire et la fonction de député permanent jugée équivalente.

Lorsque des fonctionnaires exercent un mandat parlementaire ou une fonction de député permanent, ils sont placés en non-activité sans traitement. A l'expiration de leurs fonctions politiques, ils sont réintégrés dans l'administration. Ils ne peuvent faire l'objet d'une promotion dans

binnen een jaar na hun terugkeer, behalve in geval van vlakke loopbaan.

Artikel 5 regelt de uitoefening van de andere politieke mandaten die een volledige dagtaak vergen.

Indien een ambtenaar wordt benoemd tot burgemeester, schepen of voorzitter van een raad voor maatschappelijk welzijn in een gemeente van 50 000 inwoners of daarboven dan wel tot voorzitter van een agglomeratie of een federatie van gemeenten, van een commissie voor de cultuur te Brussel of van de Raad van de Duitse cultuurgemeenschap, wordt hij geacht gedetacheerd te zijn en behoudt hij het recht op zijn wedde.

De instantie bij wie de ambtenaar zijn politieke werkzaamheden uitoefent, betaalt de ontvangen wedde terug aan het bestuursorgaan.

Indien de vergoeding verbonden aan het politieke ambt hoger is dan de wedde, krijgt de betrokkene dit verschil uitbetaald.

Art. 5

Dit artikel bepaalt het toepassingsgebied van het wetsvoorstel.

Art. 6

Deze bepaling brengt de wet van 6 augustus 1931 in overeenstemming met de inhoud van dit wetsvoorstel.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

§ 1. Onverminderd de toepassing van andere wettelijke bepalingen bestaat er verenigbaarheid tussen een politiek mandaat en het ambt van :

1. personeelslid van de Wetgevende Kamers, de Staat, de provincies, de gemeenten en van de instellingen van openbaar nut, met uitzondering van :

a) de leden van het actief kader van de strijdkrachten en van de Rijkswacht;

b) de leden van de rechterlijke macht, het Rekenhof, de Raad van State en van het auditoraat van de Raad van State;

c) de leden van de Staatsveiligheid, de gerechtelijke politie bij de parketten, het Bestuur van de criminele informatie, de ambtenaren belast met de veiligheid van de Staat op het gebied van de kernenergie, de burgerlijke ambtenaren van de diensten voor de militaire veiligheid evenals de leden van de gemeentelijke en landelijke politie;

d) de provinciegouverneurs en de vice-gouverneurs;

e) de leden van het diplomatiek personeel van de carrière van de buitenlandse dienst en van het personeel van de kanselarijcarrière.

2. lid van het onderwijzend, administratief en technisch personeel van het gesubsidieerd of het Rijksonderwijs.

§ 2. Er bestaat onverenigbaarheid tussen de hoedanigheid van dienstplichtige in actieve dienst en een bij verkiezing toegewezen politiek mandaat, behalve in een gemeente.

l'année de leur réintégration, sauf dans le cas d'une carrière plane.

L'article 5 règle l'exercice des autres mandats politiques qui requièrent une activité permanente.

Lorsqu'un fonctionnaire est nommé bourgmestre, échevin ou président d'un conseil de l'aide sociale dans une commune de plus de 50 000 habitants, ou président d'une agglomération ou d'une fédération de communes ou d'une commission de la Culture à Bruxelles ou du Conseil de la Communauté culturelle allemande, il est placé dans une situation de détachement dans laquelle il conserve le droit à son traitement.

L'autorité auprès de laquelle le fonctionnaire exerce son activité politique rembourse le traitement à l'administration d'origine.

Lorsque l'indemnité attachée à la fonction politique est plus élevée que le traitement, la différence est versée à l'intéressé.

Art. 5

Cet article circonscrit le champ d'application de la proposition de loi.

Art. 6

Cette disposition adapte la loi du 6 août 1931 en fonction du contenu de la présente proposition.

A. BERTOUILLE
G. PIERARD

PROPOSITION DE LOI

Article 1

§ 1. Sans préjudice de l'application d'autres dispositions légales, il y a compatibilité entre tout mandat politique et les fonctions de :

1. fonctionnaire et agent des Chambres législatives, de l'Etat, des provinces et des communes, des organismes d'intérêt public, à l'exception :

a) des membres des forces armées ou de la gendarmerie du cadre actif;

b) des membres de l'ordre judiciaire, de la Cour des Comptes, du Conseil d'Etat et de l'auditorat près du Conseil d'Etat;

c) des membres de la sûreté publique, de la police judiciaire près les parquets, de l'Administration de l'information criminelle, des agents chargés de veiller à la sûreté de l'Etat dans le domaine de l'énergie nucléaire, des agents civils des services de sécurité militaire, ainsi que des membres de la police communale et rurale;

d) des gouverneurs de province, des vice-gouverneurs;

e) des membres du personnel diplomatique de la carrière du service extérieur et du personnel de la carrière de chancellerie.

2. membre du personnel enseignant, administratif et technique de l'enseignement de l'Etat ou d'un réseau d'enseignement subventionné.

§ 2. Il existe une incompatibilité entre la qualité de militaire en service actif et une fonction politique élue autre qu'un mandat communal.

Art. 2

Met uitzondering van de leerkrachten hebben de personeelsleden die lid zijn van een gemeenteraad, een agglomeratie- of federatieraad, een provincieraad, een raad voor maatschappelijk welzijn, een van de cultuurcommissies bedoeld in artikel 72 van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, van de raad voor de Duitse cultuurgemeenschap, of die het ambt van burgemeester, schepen of voorzitter van een raad voor maatschappelijk welzijn in een gemeente van minder dan 50 000 inwoners uitoefenen, het recht op hun werk afwezig te zijn voor de uitoefening van hun mandaat of hun ambt, met behoud van hun wedde volgens regels door de Koning te stellen.

De Koning bepaalt eveneens volgens welke regels de gemeente, de agglomeratie of de federatie, de provincie, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de cultuurcommissie of de Raad van de Duitse cultuurgemeenschap, al naar het geval, aan het bestuursorgaan of de instelling waar de in het eerste lid bedoelde persoon werkzaam is, het bedrag terugbetaalt dat de betrokkene aan loon heeft ontvangen over de tijd dat hij op zijn werk afwezig geweest is voor de uitoefening van zijn mandaat of zijn ambt.

Art. 3

De ambtenaren die een parlementair mandaat uitoefenen of die het ambt vervullen van lid van de bestendige deputatie, van burgemeester, schepen of voorzitter van een raad voor maatschappelijk welzijn in een gemeente van 50 000 inwoners of daarboven, van voorzitter van een agglomeratie of een federatie van gemeenten of van een van de commissies voor de cultuur, bedoeld in artikel 72 van voornoemde wet van 26 juli 1971, of van de Raad van de Duitse cultuurgemeenschap, kunnen dat mandaat of dat ambt niet terzelfder tijd vervullen als hun ambt in overheidsdienst.

Art. 4

§ 1. De ambtenaren die een parlementair mandaat uitoefenen of lid van de bestendige deputatie zijn, worden door het afleggen van de eed van rechtswege vrijgesteld van dienst zonder wedde.

De jaren tijdens welke de ambtenaar wordt vrijgesteld van dienst, komen in aanmerking bij de berekening van de graad- en weddeanciënniteit zowel als bij de berekening van het pensioen indien hij zijn ambt hervat, alsook bij de berekening van het weduwen- en wezenpensioen.

Die jaren komen evenwel niet in aanmerking bij de berekening van het rustpensioen, indien zij recht geven op een ander pensioen.

Na het verstrijken van de termijn van vrijstelling is de ambtenaar gerechtigd de dienst te hervatten in zijn ambt of in een soortgelijk ambt. Hij kan evenwel eerst worden bevorderd één jaar na het verstrijken van de termijn van vrijstelling. De bepalingen betreffende de vlakke loopbaan kunnen evenwel toepassing vinden.

§ 2. De ambtenaren die benoemd zijn tot burgemeester, schepen of voorzitter van een raad voor maatschappelijk welzijn in een gemeente van 50 000 inwoners of daarboven, of tot voorzitter van een agglomeratie of federatie van gemeenten of van een van de commissies voor de cultuur, bedoeld in artikel 72 van voornoemde wet van 26 juli 1971, of van de Raad van de Duitse cultuurgemeenschap, worden door het afleggen van de eed van rechtswege vrijgesteld van dienst met behoud van hun wedde.

Art. 2

Les agents autres que les enseignants, qui sont membres d'un conseil communal, d'un conseil d'agglomération ou de fédération, d'un conseil provincial, d'un conseil de l'aide sociale, d'une des commissions de la culture visées à l'article 72 de la loi du 26 juillet 1971 organisant les agglomérations et les fédérations de communes, du Conseil de la Communauté culturelle allemande, ou qui exercent les fonctions de bourgmestre, d'échevin ou de président d'un conseil de l'aide sociale dans une commune de moins de 50 000 habitants, ont le droit de s'absenter du travail pour l'exercice de leur mandat ou de leurs fonctions, avec maintien de leur traitement, dans les conditions à déterminer par le Roi.

Le Roi détermine aussi les conditions dans lesquelles la commune, l'agglomération ou la fédération, la province, le centre public d'aide sociale, la commission de la culture ou le Conseil de la Communauté culturelle allemande, selon le cas, paye à l'administration ou à l'organisme qui emploie la personne visée au premier alinéa un montant équivalent à celui des rémunérations allouées, versé pour la période pendant laquelle la personne visée s'est absentée de son travail pour l'exercice de son mandat ou de ses fonctions.

Art. 3

Les agents qui exercent un mandat parlementaire ou qui remplissent les fonctions de député permanent, de bourgmestre, d'échevin ou de président d'un conseil de l'aide sociale dans une commune de 50 000 habitants ou plus, ou de président d'une agglomération ou d'une fédération de communes ou de l'une des commissions de la culture visées à l'article 72 de la loi précitée du 26 juillet 1971 ou du Conseil de la Communauté culturelle allemande, ne peuvent exercer simultanément ce mandat ou ces fonctions avec leur fonction administrative.

Art. 4

§ 1. Les agents qui exercent un mandat parlementaire ou qui remplissent les fonctions de député permanent reçoivent de plein droit par la prestation de serment une dispense de service sans traitement.

Les années de la dispense de service sont prises en considération tant pour le calcul de l'ancienneté de grade et de traitement que pour le calcul de la pension, si l'agent réintègre ses fonctions, ainsi que pour le calcul de la pension des veuves et orphelins.

Ces années ne sont cependant pas prises en considération pour la pension de retraite, lorsqu'elles donnent droit à une autre pension.

A l'expiration de la période de la dispense de service, le fonctionnaire a droit à la réintégration dans ses fonctions ou dans des fonctions analogues. Il ne peut toutefois recevoir de promotion qu'un an après l'expiration de la période de la dispense de service. Les dispositions organisant des carrières planes peuvent toutefois recevoir leur application.

§ 2. Les agents qui exercent les fonctions de bourgmestre, d'échevin ou de président d'un conseil de l'aide sociale dans une commune de 50 000 habitants ou plus, ou le président d'une agglomération ou d'une fédération de communes ou d'une commission de la culture visée à l'article 72 de la loi précitée du 26 juillet 1971, ou du Conseil de la Communauté culturelle allemande, reçoivent de plein droit par la prestation de serment une dispense de service avec maintien de traitement.

De gemeente, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de agglomeratie of de federatie van gemeenten, de commissies voor de cultuur, bedoeld in hetzelfde artikel 72, of de Raad van de Duitse cultuurgemeenschap, al naar het geval, betalen ieder kwartaal aan het bestuur of de instelling waar de in artikel 1 bedoelde persoon werkzaam is, het bedrag terug dat over het afgelopen kwartaal aan wedde is uitbetaald.

Dat bedrag wordt afgetrokken van de vergoeding die aan het ambt verbonden is.

Art. 5

De artikelen 2 tot 4 van deze wet gelden voor de onder statuut werkzame personeelsleden van alle bestuursorganen die niet onder de regels van de onverenigbaarheid vallen, evenals voor de personeelsleden van het gesubsidieerd en het Rijksonderwijs.

Art. 6

In artikel 1, eerste lid, van de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de Ministers, gewezen Ministers en Ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de Wetgevende Kamers, vervallen de woorden « ambtenaar of bezoldigd beambte van de Staat ».

5 juni 1979.

La commune, le centre public d'aide sociale, l'agglomération ou la fédération de communes, ou les commissions de la culture visées au même article 72 ou le Conseil de la Communauté culturelle allemande, selon le cas, remboursent chaque trimestre à l'administration ou à l'organisme qui emploie la personne visée au premier alinéa un montant équivalent à celui des rémunérations allouées, versé pour le trimestre écoulé.

Ce remboursement est déduit de l'indemnité attachée à la fonction.

Art. 5

Les articles 2 à 4 de la présente loi sont applicables aux agents de toutes les administrations non atteints par une règle d'incompatibilité, qui se trouvent sous régime statutaire, ainsi qu'aux agents de l'enseignement de l'Etat ou d'un réseau d'enseignement subventionné.

Art. 6

A l'article 1, premier alinéa, de la loi du 6 août 1931 établissant des incompatibilités et interdictions concernant les Ministres, anciens Ministres et Ministres d'Etat, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives, les mots « fonctionnaire ou employé salarié de l'Etat » sont supprimés.

5 juin 1979.

A. BERTOUILLE
G. PIERARD